

at det har til formål under hvilken som helst form at indvinde økonomisk udbytte til fordeling mellem deltagerne. Forsikringsaktieselskaber og banker omfattes af litra a, nr. 1. At gensidige forsikrings-selskaber og sparekasser samt de af lov nr. 156 af 2. maj 1934 omfattede spare- og udlånsvirksomheder må være bogføringspligtige, følger af de for disse virksomheder gældende regler om det offentlige tilsyn med dem, jfr. lov om skadesforsikringsvirksomhed m. v. nr. 155 af 2. maj 1934, lovekendtgørelse nr. 299 af 30. juni 1922 om livsforsikringsvirksomhed og lovekendtgørelse nr. 327 af 3. juli 1950 om sparekasser.

Endvidere omfatter forslaget i modsætning til den gældende bogføringslov kreditforeninger, kreditkasser og hypotekforeninger, jfr. herved lovekendtgørelse nr. 286 af 23. juli 1952 om kreditforeninger og lov nr. 108 af 7. april 1936 om købstadshypotekforeninger.

Det er fundet naturligt at udvide bogføringspligten til også at omfatte brugsforeninger og andre andelsforeninger, selv om de ikke måtte være forpligtet til at løse næringsadkomst — for brugsforeningers vedkommende således, selvom foreningen kun afsætter varer til medlemmerne.

Endvidere er inddraget de foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner, der udøver erhvervsvirksomhed, herunder erhvervsmæssig skolevirksomhed. Dette sidste gælder således forskellige folkehøjskoler.

Til stk. 1, litra b. Som en naturlig konsekvens af de i næringslovgivningen indeholdte bestemmelser om udøvelse af bunden næring påbyrder forslaget bogføringspligt for personer og ansvarlige interessentskaber eller kommanditselskaber, der driver en virksomhed, hvortil der kræves næringsbrev eller bevilgning som bevrarter eller gæstgiver.

Ifølge næringsloven af 28. april 1931 kræves næringsbrev til udøvelse af virksomhed som industri-drivende, håndværker, handlende, auktionsholder, handelsagent, vekselerer, speditør, vognmand, ejendoms-mægler og ejendomshandler.

I henhold til bevrarterloven af 15. marts 1939 kræves bevilgning til udøvelse af bevrarter- og gæstgiver-næring; i købstæderne udfærdiges adkomst til gæstgiver-næring dog som næringsbrev.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke virksomheder der anses som industri- og håndværks-næring, henvises til handelsministeriets bekendtgørelse nr. 90 af 8. marts 1946.

Frihandlende, jfr. næringslovens § 27, vil som hidtil være fritaget for bogføringspligt, og det samme gælder personer, der driver industriel og håndværksmæssig virksomhed uden fremmed medhjælp

jfr. næringslovens § 25. Såfremt enkelte kategorier af frihandlende eller frihåndværkere måtte opnå en sådan betydning for den almindelige omsætning, at det vil være naturligt at indføre bogføringspligt for dem, peger man på muligheden af at bringe bestemmelserne i forslagets § 2 i anvendelse.

Bestemmelserne i litra b omfatter også sådan virksomhed, hvis udøvelse lovgivningen iøvrigt har gjort betinget af, at udøveren er i besiddelse af næringsbrev, jfr. således lovekendtgørelse nr. 73 af 5. marts 1951 (fremstilling af tobaksvarer), lovekendtgørelse nr. 74 af 5. marts 1951 (fremstilling af chokoladearter m. v.) samt forskellige andre afgiftslove.

Til stk. 1, litra c. Forslaget medtager herunder følgende kategorier af virksomheder, der ikke omfattes af den nugældende bogføringslov:

revision, regnskabs- og anden økonomisk konsultation samt bogføring, jfr. herved finansministeriets bekendtgørelse af 12. december 1946 om regnskabspligt for læger, tandlæger, tandteknikere, dyrlæger og revisorer,

dispachører,

vejning, måling,

markettenderi- eller pensionatsvirksomhed, såfremt der regelmæssigt beskæftiges mere end to fremmede medhjælpere,

læge-, tandlæge- eller dyrlægevirksomhed samt kiropraktik, jfr. herved finansministeriets bekendtgørelse af 12. december 1946 om regnskabspligt for læger, tandlæger, tandteknikere, dyrlæger og revisorer,

drift af hospital, klinik, sanatorium, hvilehjem eller lignende,

skønhedspleje, fodpleje eller lignende, såfremt der regelmæssigt beskæftiges fremmed medhjælp,

landinspektørvirksomhed,

udlejning af fast ejendom eller dele deraf, såfremt udlejningen omfatter over 10 lejemål, anden udlejningsvirksomhed end fornævnte, f. eks. af automobiler, service m. v.,

bolig- og værelsesanvisning,

drift af private skoler, handelsskoler, tekniske skoler, herunder fagskoler, højskoler, landbrugs-skoler, husholdningsskoler, musikkonservatorier, danseskoler eller lignende,

rådgivende ingeniør- eller arkitektvirksomhed, pantelånvirksomhed eller handel med brugte genstande,